

ת"פ 51105/10/13 - מדינת ישראל נגד א ט

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51105-10-13 מדינת ישראל נ' ט

בפני
בעניין: כב' השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א ט

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב האישום המתוקן, בעבירות של תקיפה ואיומים.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 26/3/13 תקף הנאשם את רעייתו ר ט (להלן: "המתלוננת") ואיים על בנו, י ט יליד 1981 (להלן: "המתלונן").

הנאשם השתולל ועל מנת להרגיעו אחז המתלונן בידיו, הצמידו לקיר והורה לו להירגע. הנאשם איים על המתלונן באומרו: "אתה פתחת איתי קטע אני אחזר אותך".

טיעוני הצדדים לעונש

נוכח קיומו של עבר פלילי קודם בעבירות אלימות במשפחה, נטייה לאלימות והעדר תובנה ביחס למצבו, מבקשת התביעה להשית על הנאשם עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

מנגד, סבורה ב"כ הנאשם כי בשל חלוף הזמן ממועד הרשעתו האחרונה של הנאשם בעבירות אלימות במשפחה (12 שנים), השיקום שעבר, גמילתו מסמים ונסיבות ביצוע העבירה שאינן מן החמורות, יש להסתפק בהשתת עונש של"צ, צו מבחן וקנס.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

הנאשם יליד 16/5/57 נשוי ואב לחמישה ילדים, בן למשפחה המונה זוג הורים ו-5 ילדים, כאשר ברקע, קשיים כלכליים ותפקוד הורי לקוי.

בנערותו נשר הנאשם ממסגרות החינוך לאחר 10 שנות לימוד על רקע הישגיו הנמוכים והתחברותו לנוער שוליים. בתקופה זו החל הנאשם לצרוך סמים, בתחילה באופן מזדמן ובהמשך באופן קבוע ויומיומי.

על רקע השימוש בסמים ודלקת פרקים ממנה סבל, לא גויס הנאשם לצה"ל. לאורך השנים עבד הנאשם לסירוגין בעבודות מזדמנות ובמשך תקופות ממושכות היה מובטל. בעשור האחרון הנאשם אינו עובד בשל התמכרותו לסמים.

מעיון ברישומי הפלילי של הנאשם עולה כי לנאשם הרשעות בעבירות אלימות לרבות בעבירות בהן הוא עומד לדין.

הנאשם נוטל אחריות חלקית בגין ביצוע העבירות בהן הורשע בתיק שבפני. לצד נטיה לטשטוש חומרת מעשיו מגלה הנאשם חרטה מסוימת, ומביע נכונות להשתלב בתהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, במקביל לטיפול בממ"י-מרכז מתדון ירושלים.

שירות המבחן מציין בתסקיר כי לצד התרשמותו כי מונע ממוטיבציה שמניעה חיצוניים, הרי שהינו בעל יכולת להפיק תועלת מהשתלבותו בקבוצה טיפולית. בענין זה מציין השירות את התמדתו של הנאשם בטיפול בממ"י.

ביחסיו לנישואי הנאשם עם המתלוננת מציין שירות המבחן כי הנאשם שולל גילויי אלימות קודמים נגד המתלוננת, זאת על אף רישומי הפלילי המעיד אחרת, ומתרחץ כי מדובר בתלונות שווא שהוגשו על ידה.

משיחות שקיים שירות המבחן עם בני משפחתו של הנאשם עולה תמונה מורכבת של דינמיקה זוגית אלימה לאורך שנים, שכללו ניסיונות של המתלוננת לקדם הליכי גירושין או

לפנות למקלט לנשים מוכות שלא הושלמו, בשל תחושת התלות אותה חשה המתלוננת כלפי הנאשם.

בתסקיר צוין כי בני משפחת הנאשם מדווחים כיום על יציבות מסוימת והתמתנות ביחסי בני הזוג וביחסו האלים של הנאשם כלפי המתלוננת.

שירות המבחן ממליץ על השתתפות עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד עונש מאסר מותנה במקביל להעמדת הנאשם תחת צו מבחן למשך שנה, לצורך שילובו של הנאשם בטיפול בבעיית האלימות.

מתחם העונש ההולם

בהתאם לכללי הבניית ענישה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בענייננו, עסקינן בשתי עבירות המהוות אירוע אחד ולכן ייקבע מתחם ענישה אחד, בהתאם להוראת סעיף 40 יג' (א) לחוק העונשין.

על חומרתן של עבירות האלימות במשפחה ועל הצורך להילחם בתופעה זו נאמרו הדברים הבאים בע"פ 6758/09 פלוני נ' מדינת ישראל :

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. (...) יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם הגדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; (...) לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה".

הערך המוגן בעבירת התקיפה הינה הגנה על שלומו הנפשי והגופני של הפרט. מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, מדובר בפגיעה קלה יחסית בערך המוגן, משמדובר בדחיפת המתלוננת בכתפיה.

באשר לעבירת **האיומים** בה נקבעה אחריותו של הנאשם הערך המוגן הוא הזכות לשלום הציבור וכן הזכות לשלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט.

יפים לעניינינו הדברים שנקבעו ברע"פ 2038/04 לם נ' מד"י:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

במקרה שבפני מידת הפגיעה בערך המוגן הינה משמעותית, שכן דברי האיום של הנאשם למתלונן כללו דברים קשים, המהווים איום על חייו של המתלונן באומרו לו כי "יחזור אותו".

בהתחשב בערכים המוגנים ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובפסיקה הנוהגת אני

קובע כי מתחם העונש ההולם לאירוע כולו חל מענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה עד ל-6 חודשי מאסר בפועל, שאפשר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

העונש המתאים

בעת גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם רשאי בית המשפט ליתן דעתו לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד בין היתר מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן.

הנאשם הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות על מעשיו, אם כי חלקית.

הנאשם מגיע מרקע משפחתי מורכב, משתמש בסמים מגיל צעיר ומטופל מזה שנים ארוכות בתחליף סם.

בשנת 2004 ריצה הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות של תקיפת בן זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד (עבירות מ-2001-2002).

בשנת 2006 הורשע הנאשם שוב בתקיפה סתם של בן זוג ואיומים (עבירה מיום 11/12/2003).

הנאשם אינו עובד למחייתו ותפקודו המשפחתי לקוי. שירות המבחן מציין קושי של הנאשם לבחון את חומרת מעשיו ולבחון את החלקים הבעייתיים באישיותו.

עם זאת, מזה למעלה מעשור שנים ועד למועד ביצוע העבירות לא נפתחו תיקים פליליים נגד הנאשם ושירות המבחן מציין בתסקירו התמתנות במערכת היחסים הזוגיים בין הנאשם לבין רעייתו ורצון של הנאשם להשתלב בטיפול בתחום האלימות במשפחה.

בנסיבות האמורות נראית לי המלצת שירות המבחן כמאוזנת וראויה. ראיתי להימנע משליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח. מנגד ענישה שאינה כוללת רכיב מאסר בעבודות שירות, נוכח עברו ומצבו הכללי של הנאשם, מחטיאה לדעתי את מטרות הענישה.

ענישה המלווה באופק שיקומי דוגמת מבחן וטיפול בשירות המבחן, יהוו גמול ראוי בצירוף אופק שיקומי.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 45 יום מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות. הממונה יקבע מועד לתחילת העבודות .

2. 4 חדשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירה נגד הגוף .
 3. חודשיים מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירת איומים.
 4. מעמיד הנאשם במבחן למשך שנה לצורך שילובו בהליך טיפולי בשירות המבחן , בדרך אשר תקבע ע"י השירות.
- בנסיבות העניין נמנעתי מהשתתף קנס כספי.
- זכות עירעור לבית המשפט המחוזי.
- ניתן היום 18/3/15 בנוכחות נאשם באת כוחו והתביעה.